

Ivasik-Telesik

- 0 Žili byli dědeček a babička, ale neměli děti. A tak žena požádala svého muže, aby jí vytesal ze dřeva dětátko - aby ho mohla položit do kolébky a kolébat.
- 1 Dědeček to udělal a hned večer kolébala babička dřevánka v kolébce. A ráno tam ležel nádherný chlapec, kterého šťastní rodiče pojmenovali Ivasik-Telesik.
- 2 Chlapec rostl a byl chytrý, krásný a laskavý. Jednou poprosil dědečka, aby mu vyrobil loď a pádlo, aby mohl chytat ryby a živit své rodiče.
- 3 Dědeček to udělal a Ivasik-Telesik se hned dal do rybaření.
- 4 Každý den o poledni přišla babička na břeh a zazpívala píseň, po které Ivasik připlul ke břehu a poobědval, co mu maminka přinesla.
- 5 Jednoho dne uviděla Zmije, jak se Ivasik-Telesik blíží ke břehu za hlasem své maminky, a rozhodla se, že chlapce oklame a sní.
- 6 Začala na břehu zpívat stejnou píseň, ale Ivasik nepoznal její hlas a ke břehu nepřiplul.
- 7 Zmije se tedy vydala ke kováři a požádala ho, aby jí vykoval vysoký hlásek.
- 8 Tentokrát Ivasik -Telesik ke břehu připlul. Zmije ho popadla a odnesla k sobě do lesa, aby ho upekla a snědla.

Івасик-Телесик

- Жили-були дід і баба, але не було у них дітей, тож жінка попросила свого чоловіка витесати з дерева дитинку, щоб покласти її в колиску і колихати.
- Дід зробив це, і вже ввечері баба колихала деревину в колиці. А на ранок там лежав чудовий хлопчик, якого радісні батьки назвали Івасиком-Телесиком.
- Хлопчик ріс розумним, красивим і добрим. Одного дня він попросив діда зробити йому човен і весло, щоб рибалити і годувати своїх батьків.
- Дід зробив це, і Івасик-Телесик почав той рибалити.
- Щодня в обід приходила на берег баба і співала пісню, на яку Івасик приставав до бережка і обідав тим, що йому приносила матуся.
- Одного дня побачила Змія, як Івасик-Телесик пристає до берега на голос матусі і вирішила обдурити хлопця та й з'їсти його.
- Стала вона на березі співати ту саму пісню, але Івасик не впізнав голос і не пристав до берега.
- Тоді кинулась Змія до коваля і попросила його перекувати йому голос на тоненький.
- Цього разу Івасик -Телесик пристав до берега, а Змія його схопила і віднесла до себе в ліс, щоб запекти та з'їсти.

9	Zmije požádala svou dceru Zmijovou Olenku, aby chlapce upekla, a sama se vydala zvat hosty.	Змія попросила свою дочку Зміївну Оленку приготувати хлопчика, а сама кинулась запрошувати гостей.
10	Ale Ivasik-Telesik byl chytrý, a když Olenka roztopila pec, tvářil se, že nechápe, jak do ní vlézt. Požádal ji, aby mu to ukázala - sám pak pec zavřel a schoval se na vysokém javoru.	Але Івасик-Телесик був розумний, і коли Оленка розтопила піч, вдав що не розуміє, як туди залізити і попросив показати йому, а сам закрив піч і сховався на високому яворі.
11	Vrátila se Zmije s hosty a dobře se Ivasika-Telesika naobědvali - to si alespoň mysleli. Šli se natáhnout ven do trávy, když tu vidí Ivasika-Telesika na javoru.	Повернулася Змія з гостями, смачно вони пообідали, як гадали Івасиком-Телесиком, та й вийшли надвір в траві покачатись, аж бачать - Івасик-Телесик на яворі.
12	Pokusili se ten vysoký strom přehryzat, ale zuby si polámali, a tak se vydali ke kováři, aby jim zuby překoval na železné.	Спробували вони те високе дерево перегризти, та зуби поламали, і кинулись до коваля, щоб їм зуби на залізні перекував.
13	V té době prolétalo nad stromem hejno hus. Ivasik-Telesik poprosil poslední unavenou husičku, aby ho zachránila a vzala na svá křídla.	А тим часом пролітав над деревом табун гусей, і Івасик-Телесик виблагав останнє втомлене гусеня врятувати його, взявши на крила.
14	Husička přinesla Ivasika-Telesika na rodný dvůr, kde babička právě napekla koláče.	Принесло гусеня Івасика-Телесика на рідний двір, а баба саме пиріжків напекла.
15	Sedí s dědečkem a počítají koláče: „Tenhle je pro tebe, dědečku, a tenhle je pro mě.“	Сидять вони з дідом і пиріжки рахують: „Оце тобі, діду, а це - мені.“
16	A Ivasik-Telesik se ptá: „A pro mě?“	А Івасик-Телесик питає: „А мені?“
17	Jak dědeček s babičkou uslyšeli Ivasikův hlásek, hned synka objali! To bylo radosti!	Почули дід з бабою рідний голосок, кинулись обіймати синочка! Ото було радості!
18	A tu babička uviděla venku husičku a pomyslela si, že ji chytí a upeče. Ale Ivasik-Telesik to mámě rozmluvil. Řekl, že ta husička mu zachránila život.	Аж баба побачила гусеня надворі та й задумала його зловити і спекти, але Івасик-Телесик відмовив матусю, сказав, що те гусеня йому життя врятувало.

A tak spolu všichni žili a spolu se radovali.

Отак і стали вони усі разом жити і радіти.

Nahrávku k téhle pohádce a mnohé další pohádky najdete na www.movapp.cz.